

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012118
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8119012118.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 6. apríla 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX. XX. XXXX v Lipovciach, trvale bytom C., D. XXX/XX, okr. E.,

je vinný, že

- dňa 22.8.2018 v čase o 13:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. F. X, EVČ:E., po ceste III. triedy v obci G., H.. E. v smere do obce E., kde porušil ustanovenie § 4 ods. 1, písm. c) a § 137 ods. 2, písm. j) zák. č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na križovatke v uvedenej obci sa plne nevenoval vedeniu vozidla a situácii v CP s vozidlom prešiel do protismeru, následkom čoho ľavou prednou časťou svojho vozidla, narazil do prednej ľavej časti vozidla zn. I. J., EVČ:E., ktoré v tom čase v smere od obce Pušovce, viedla vodička K. C., nar. X.X.XXXX, bytom E. G. XX, okr. Prešov a následkom nehody došlo k stredne ťažkému zraneniu spolujazdca vo vozidle zn. F. X, L. A., nar. XX.X.XXXX, bytom J. G. XXX, okr. E., a to k zlomenine dolného konca ľavej vretennej kosti bez posunu úlomkov s predpokladanou dĺžkou liečenia 5-6 týždňov, pri nehode vznikla celková škoda na vozidlách cca. 3 000 -€,

teda

- inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

čím spáchal

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 15.11.2019 obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedkov A. C., K. C., M. N., A. C., C. L. G. prečítaním výpovede L. A., znalca F. F. C., F. E. M. ako i listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej ohľadne skutku uviedol, že v ten deň viezol 2 pacientov z dialýzy domov, pričom prerušil jazdu v Tulčíku z dôvodu vyzdvihnutia žiadaniek u p. D., čo trvalo maximálne 10-15 minút, kde zároveň p. A. a p. O. vystúpili z auta a boli ponúknutí fľašou vína, vypili po 2 dcl, potom pokračovali v jazde, kde v obci Čelovce v pravej zákrute prešiel do protismeru, kde práve prichádzalo osobné auto a došlo k malej zrážke. Po tejto udalosti všetci vystúpili z áut a volal políciu a dispečing. Policajt zisťoval situáciu a spísal záznam, že nikomu nebolo ublížené. V priebehu hodiny prišlo náhradné vozidlo, ktoré odviezlo p. A. a O. domov. Poškodený sa nestážoval, že mal problém, kde aj kolega sa ho pýtal a všetko bolo v poriadku. Až večer sa dozvedel, že poškodený šiel na pohotovosť. Pri nehode došlo k aktivácii oboch airbagov. Poškodený nemal zapnutý bezpečnostný pás a sedel vzadu no potom prešiel dopredu, čo ho aj upozorňoval. O 2 dni, keď viezol poškodeného A. na dialýzu už mal obväz. Pokračoval, že p. A. je už na tom zle a po dialýze je slabý, veľakrát aj odpadol a mal aj vypité. Poškodeného stále upozorňoval, aby sa pripútal, no na to nereagoval. Vie, že p. A. obdržal 900,- Eur z poisťky a povedal mu, že prečo by nevyužil, keď má hypotéku.

Súd vypočul aj svedka A. C., ktorý uviedol, že nebol účastníkom dopravnej nehody, on prišiel až po nehode, nakoľko pracuje v dopravnej prepravnej službe a zavolala mu p. N., že treba previesť pacientov po dopravnej nehode, ktorú mal obžalovaný a kde auto je nepojazdné. Nepamätá si už čas, kedy došiel, ale všetci boli von z auta a bola tam asi aj policajná hliadka a hasiči. Počas jazdy sa mu pacienti, ktorých predtým viezol obžalovaný nestážovali na žiadne zdravotné problémy, povedali že sa im nič nestalo. Nevidel, že by javili známky po požití alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa K. C. vypovedala, že smerovala od Pušoviec smerom na Podhrabinu a v 90 stupňovej zatáčke asi v polovici cesty si všimla, že ide auto veľkou rýchlosťou na ňu a nabúrало jej do šoférovej ľavej strany, celá ľavá náprava bolo zrušená a aj dvere boli poškodené, auto je na „totálku“. Ona mala v aute mladšieho brata a bola v šoku. Pani, ktorá býva poblízku volala políciu, ona nebola schopná. Jej krvácal palec. Obžalovaný prišiel za ňou, či sú v poriadku. Na zranenia sa nikto z ostatných účastníkov nestážoval. O tom, že niekto utrpel úraz sa dozvedela až z papierov zo súdu. Nespomínala si, či osoby v druhom aute boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok M. N. vypovedal, že on nemá vedomosť ohľadne dopravnej nehody, on bol v Bratislave a len vodič zavolať, že mal dopravnú nehodu, kde auto je na totálku, ale že nikto nebol zranený. Až večer okolo 19.00 hod. - 20.00 hod. mu volal L. A., že bol zranený, že čo s tým budú robiť, čomu on nerozumel. Povedal, že má asi zlomenú ruku a tú si asi zlomil pri nehode. Tiež povedal, že nebol pripútaný. S obžalovaným nehodu nerozoberal. Pokračoval, že pacienti sú po dialýze slabí a nemal vedomosť, že by p. A. požíval alkohol počas dialýzy.

Svedok A. C. sa k priebehu nehody vyjadriť nevedel, on prišiel na miesto, kde bol obžalovaný, dcéra a policajti, potom čo mu zavolala manželka, že dcéra mala nehodu. Ohľadne zranení vie, že odreniny ako mala dcéra sa neriešili, záchranka sa nevolala, nič sa nestalo.

Bol vypočutý aj C. L. G., ktorý uviedol, že bol privolaný k realizácii škodovej udalosti, kde na mieste boli prítomní obžalovaný a K. C., autá boli v polohe, ako sa zrazili z čoho usúdil, že obžalovaný musel vojsť do protismeru. Keďže nikto nehlásil, že by bol zranený a škoda nepresiahla 3990,- Eur, usúdil, že sa jedná o škodovú udalosť, vypísalo sa tlačivo, ktoré podpísali obaja vodiči. Asi o týždeň mu vedúci oznámil, že v tom vozidle bol nejaký pán, ktorý sa zranil. On ho neevidoval, nerozprával sa s ním, nie je poznamenaný v tlačive o zázname škodovej udalosti ako spolujazdec z dôvodu že niekto ho odviezol. Pokračoval, že keď sa to preklasifikovalo na dopravnú nehodu bol na mieste urobiť dodatočnú fotodokumentáciu aspoň z akých smerov vodiči išli.

Vzhľadom na úmrtie svedka L. A. bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že dňa 22.8.2018 v čase cca o 13.00 hod. sedel vpredu ako spolujazdec vo vozidle zdravotnej služby F. X, EVČ: E., ktoré viedol obžalovaný, pričom alebo pripútaný bezpečnostným pásom. Vo vozidle sedel ešte 1 pán z Pušoviec. V obci Čelovce sa nachádza odbočka do Pušoviec, kde sa jedná o 90 stupňovú zákrutu, kde vodič B. nevenoval dostatočnú pozornosť prichádzajúcemu vozidlu, následkom čoho prešiel do protismeru do jazdnej dráhy uvedeného vozidla, kde došlo k zrážke prednej časti ich vozidla do prednej časti vozidla idúceho z Pušoviec. On sa udrel o prístrojovú dosku, a preto cítil bolesť v ľavej ruke, ale neprikladal tomu vážnosť. Na mieste nikto ošetrovanie nepotreboval, a preto to bolo riešené ako škodová udalosť, ale po príchode domov mu ruka opuchla, a preto šiel s kamarátom na pohotovosť, kde mu zistili zlomeninu ľavej ruky a dali mu sadrovú dlahu. Zranenie nijako neovplyvnilo jeho obvyklý spôsob života, PN s týmto zranením nebol, lebo už bol PN pre iné zdravotné problémy, je toho názoru, že nehodu zavinil obžalovaný, lebo nedával pozor.

F. E. M., znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgie, traumatológia a plastická chirurgia, ktorý vypracoval znalecký posudok č. XXX/XX na hlavnom pojednávaní uviedol, že znalecký posudok vypracoval na základe zdravotnej dokumentácie poškodeného a vyšetrenia poškodeného a pri tomto zistil, že poškodený utrpel zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti bez posunu úlomkov v mieste rastovej štrbiny, kde poranenie hodnotil ako stredne ťažké a k mechanizmu uviedol, že toto poranenie vzniklo tak zapretím sa ruky o vnútornú výbavu vozidla pri náhlej zmene rýchlosti tohto vozidla po zrážke. Doplnil, že nie je iný dôvod vzniku zlomeniny. Pripustil, že takáto zlomenina mohla vzniknúť pádom na zem, ale potom je tu vysoká pravdepodobnosť, že by došlo k posunu úlomkov. Z medicínskeho hľadiska je podľa znalca odôvodnená doba liečby tejto zlomeniny v rozsahu 5 – 6 týždňov, keďže zlomenina v oblasti rastovej chrupavky sa zhojí relatívne rýchlo. K ohrozeniu alebo poškodeniu životne dôležitého orgánu nedošlo. Poškodený okrem stuhnutia zápästia, čo bolo relatívne miernym obmedzením bol sebestačný. Pokiaľ v znaleckom posudku uviedol, že poranenie je značne bolestivé, vysvetlil, že používa klasifikáciu bolesti v rozsahu piatich stupňov a značná bolesť je hlavne po poranení, po úraze, potom klesá. Značná bolestivosť je aspoň stredne silná a silná a poškodený ju mohol pocítiť hneď, ale mohol ju pocítiť aj neskôr, je to pre zlomeniny tohto typu typické, takže jednoznačne nie je možné povedať, kedy pocítil tú bolesť. K skutočnosti, či v prípade, že by bol poškodený pripútaný, došlo by ku vzniku tejto zlomeniny v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou uviedol, že to sa nedá jednoznačne povedať, závisí to od toho ako by sa pohyboval v tom vozidle, ale ruka ako taká pri dopravnej nehode nie je až taká podstatná, bezpečnostný pás chráni hrudník, takže končatina sa pohybuje voľne a skôr sa zaprel.

Bol vypočutý aj F. F. C., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, serohematológia), ktorý vypracoval znalecký posudok č. XXX/XXXX a ktorý uviedol, že jeho úlohou bolo, či ku zraneniu poškodeného L. A. by došlo aj v prípade, ak by bol L. A. počas jazdy pripútaný bezpečnostným pásom, pričom sa stotožnil so závermi znaleckého posudku vypracovaného F. M. a doplnil, že je pravdepodobné, ak by bol poškodený počas jazdy riadne pripútaný bezpečnostným pásom, nedošlo by počas nehody k náhlemu a nekoordinovanému pohybu jeho tela smerom dopredu, s následným reflexným zapretím sa ľavou hornou končatinou o vnútorné časti kabíny osobného motorového vozidla a prenesením energie pohybujúceho sa tela poškodeného na dolný koniec ľavej vretennej kosti, so vznikom zlomeniny bez posunu úlomkov v mieste rastovej štrbiny. K mechanizmu vzniku doplnil, že zlomenina dolného konca vretennej kosti vzniká vo všeobecnosti pri pohybe cestujúceho, ale aj napríklad pri páde na zem, častejšie pri ohnutí

ruky nepriamym mechanizmom, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že v danom prípade nedošlo k posunu úlomkov, nie je možné sa jednoznačne vyjadriť, či došlo k zlomenine pri zohnutí dozadu alebo dopredu. Pokračoval, že aj osoby, ktoré sú pripútané bezpečnostným pásom sa môžu zraniť počas nehodového deja v prípade, že dôjde k nárazu vystretej ruky na vnútorné časti kabíny osobného motorového vozidla. Vo všeobecnosti platí, že bezpečnostný pás predstavuje základný a zásadný prvok pri ochrane cestujúceho v osobnom motorovom vozidle z dôvodu, že vymedzuje a minimalizuje neželaný pohyb osoby vo vozidle a pokiaľ by bol bo pripútaný tak, energia potrebná na vznik zlomeniny, ak utrpel poškodený, by bola podstatne nižšia a z uvedeného dôvodu by nemuselo dôjsť k vzniku zlomeniny, ale len k pomliaždeniu v oblasti ľavej ruky. Čo by predstavovalo poranenie ľahké až stredne ťažké, PN do 7 dní, ak by bolo ľahké poranenie.

Bol dopočutý F. M., ktorý doplnil, že nerozhoduje, či bol alebo nebol pripútaný, zlomenina vznikla a súhlasí s názorom F. C. v tom zmysle, že keď je pripútaný, tak je možnosť vzniku zlomeniny nižšia, pričom ak by bol pripútaný teoreticky možno pripustiť, že by utrpel zlomeninu, pomliaždenie ruky i podvrtnutie zápästia a vo vzťahu k dobe PN uviedol, že sa jednalo o poranenie ľahké, maximálne do 3 týždňov, keď bol pripútaný s čím sa stotožnil aj F. C..
Súd vykonal aj dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil nasledovné :

Podľa oboznámených zápisov o dychových skúškach po nehode ani obžalovaný ani poškodená C. nemala kladný zápis.

Bol oboznámený záznam dopravnej nehody deklarujúci priebeh nehodového deja tak, že k dopravnej nehode došlo tým, že vodič B. viedol svoje vozidlo v obci Čelovce, kde v križovatke v uvedenej obci sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, prešiel do protismeru, pričom došlo k zrážke ľavej prednej časti s ľavou prednou časťou proti idúceho vozidla vodiča, kde teda bol porušený záujem uvedený v § 4 ods. 1, písm. c), § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. a za zodpovedný subjekt bol označený A. B. a ľahkú ujmu na zdraví utrpel L. A.. V nadväznosti na uvedené bol oboznámený PC Crash zachytávajúci smer jász oboch vozidiel ako aj zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody vrátane fotodokumentácie zachytávajúca topografiu miesta činu.

Súčasťou spisu je aj vyčíslenie liečebných nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poisťovňou Dôvera a.s. v sume 214,55 Eur L. A..

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR sú potom evidované priestupky, ktoré následne aj boli premietnuté do EKV.

Z evidenčnej karty obžalovaného plyní, že vodičské oprávnenie B1 mu bolo udelené dňa 1.5.2004, B dňa 25.10.1977, AM dňa 25.10.1977 a je evidovaných 16 blokových pokút, a to v prevažnej miere za rýchlosť jazdy bez požitia alkoholu, bez dopravnej nehody a tiež odmietnutia vyšetrenia. Je však evidované aj zadržanie vodičského preukazu.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ 2 razy súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.5.2013, sp.zn. OT 105/2013, kedy bol uznaný vinným za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 500,- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia náhradný trest v trvaní 1 mesiac ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 roky. V oboch prípadoch sa naň hľadí akoby alebo odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že obžalovaný dňa 22.8.2018 v čase o 13.00 hod., keď ako vodič viedol s osobné motorové vozidlo F. X po ceste III. triedy v obci Čelovce, okr. Prešov v smere do obce Pušovce, a nakoľko sa plne nevenoval vedeniu vozidla a s vozidlom prešiel do protismeru, čím došlo zo strany obžalovaného k protiprávnemu konaniu, kde následok sa prejavil ujmu na zdraví poškodeného L. A..

Obžalovaný síce vyhlásil, že je nevinný, no v postate nepoprel, že v obci Čelovce v pravej zákrute prešiel do protismeru, kde práve prichádzalo osobné auto a došlo k malej zrážke. V týchto intenciách vypovedal a aj vodička druhého vozidla K. C., ktorá uviedla, že v 90 stupňovej zatáčke asi v polovici cesty si

všimla, že ide auto veľkou rýchlosťou na ňu a nabúrало jej do šoférovej ľavej strany, čo svedčí podľa názoru v neprospech obžalovaného. Obžalovaný zo spáchania skutku je usvedčovaný aj výpoveďou poškodeného L. A., ktorý priebeh nehody popísal obdobne, a to, že v 90 stupňovej zákrute v obci Čelovce, kde je odbočka do Pušoviec obžalovaný prešiel do protismeru do jazdnej dráhy prichádzajúceho vozidla, kde došlo k zrážke prednej časti ich vozidla do prednej časti vozidla idúceho z Pušoviec a on sa udrel o prístrojovú dosku.

Ostatní vypočutí svedkovia neboli priamymi svedkami nehody, títo prišli na miesto až po nehode.

K okamihu vzniku poranenia poškodeného L. A. je potrebné poukázať na závery znalca F. E. M. ktorý popísal poranenia špecifikované vo výroku rozhodnutia, ktoré utrpel poškodený L. A., keď znalec uviedol, že poranenie vzniklo zapretím sa ruky o vnútornú výbavu vozidla pri náhlej zmene rýchlosti tohto vozidla po zrážke. Takýto mechanizmus v postate nevytlúčil ani vypočutý znalec F. C..

Na základe uvedeného súd jednoznačne dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný, teda svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý sa spoliehal na to, že aj keď vedel, že nerešpektovaním predpisov na úseku cestnej dopravy, môže ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t.j. bezpečnosť cestnej premávky a život a zdravie iných osôb a napriek tomu sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, resp. bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takýto následok nespôsobí (§ 16 písm. a) Trestného zákona).

Medzi jeho nedbanlivostným konaním a následkom t.j. ujmom na zdraví poškodeného je aj príčinná súvislosť, lebo ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku F. M., tento vylúčil iný dôvod vzniku zlomeniny. Pokiaľ aj pripustil, že takáto zlomenina mohla vzniknúť aj pádom na zem, ale doplnil, že potom je tu vysoká pravdepodobnosť, že by došlo k posunu úlomkov, čo nie je v rozpore so závermi znalca F. C., keď aj tento uviedol, že v danom prípade nedošlo k posunu úlomkov a že zlomenina dolného konca vretennej kosti vzniká vo všeobecnosti pri pohybe cestujúceho, ale aj napríklad pri páde na zem, častejšie pri ohnutí ruky nepriamym mechanizmom, len nedá sa podľa neho určiť, či došlo k zlomenine pri zohnutí dozadu alebo dopredu. Zároveň podľa názoru súdu je výsluchom oboch znalcov vyvrátená aj obrana obžalovaného spočívajúca v poukazaní na fakt, že poškodený nebol pripútaný, lebo z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný v dôsledku nevenovania sa riadnemu riadeniu vozidla prešiel do protismeru do jazdnej dráhy prichádzajúceho vozidla, pričom došlo k zrážke a poškodený utrpel poranenia zapretím sa ruky o vnútornú výbavu vozidla pri náhlej zmene rýchlosti tohto vozidla po zrážke a tá zlomenina reálne vznikla a takisto aj F. C. nevytlúčil, že aj osoby, ktoré sú pripútané bezpečnostným pásom sa môžu zraniť počas nehodového deja v prípade, že dôjde k nárazu vystretej ruky na vnútorné časti kabíny osobného motorového vozidla.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a ani žiadnu z priťažujúcich okolností súd, nakoľko predchádzajúce odsúdenie vzhľadom na skutočnosť, že sa naň hľadí akoby nebol odsúdený, nebral do úvahy.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného postačí aj trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici trestnej sadzby, a to v trvaní 4 mesiacov. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd, a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienične odložený.

Na posilnenie účelu trestu v tomto prípade a na skutočnosť, že ide o skutok spáchaný v súvislosti s výkonom činnosti vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku, charakter skutku, ako aj jeho následok, kde v dôsledku jeho neobľudlivostného konania došlo k ujme na zdraví a predovšetkým vzhľadom na údaje plynúce z evidenčnej karty vodiča, kedy uvedené skôr evokuje, že zrejme nejde o disciplinovaného vodiča, ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a je súd toho názoru, že na uvedenie si následkov konania obžalovaným postačí aj trest pri spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 rokov, ktorý v tomto prípade považoval za dostatočný.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Súd záverom dodáva, že nevyhovelo návrhu na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby pokiaľ ide o vypočutie splnomocnenca poškodenej Dôvery zdravotnej poisťovne a.s, nakoľko poškodenú stranu odkázal po oboznámení listinných dôkazov, kedy skutkový stav vo svojom súhre považoval za dostatočne zistený a preukázaný. na civilný proces, nakoľko by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by neúmerne presiahlo rámec trestného konania.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.